

פרשת לך-לך פרק יב
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם
לְךָ-לֶךְ מֵאֶרֶץ עֵי וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ
אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאֶךָ:

וְאָעֲשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל
וְאֶבְרַכְךָ
וְאֶגְדַּלְתָּ שְׁמִי
וְהָיָה בְרָכָה:

וְאֶבְרַכָּה מִבְּרַכְיֶיךָ
וּמִקְלָלֶיךָ אֲאָר
וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחֵת הָאָדָמָה:

וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה

וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט

וְאַבְרָם בֶּן־חַמֶּשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה

בְּצֵאתוֹ מִחָרָן:

וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ

וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו

וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ

וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּחָרָן

וַיֵּצְאוּ לִלְכֹת אֶרֶץ כְּנַעַן

וַיִּבְאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן:

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ

עַד מְקוֹם שְׂכֵם

עַד אֵלּוֹן מוֹרָה

וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ:

וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם

וַיֹּאמֶר

לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת

וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו:

וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הָהָרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל

וַיֵּט אֶהְלֵה

בְּיַת-אֵל מַיִם וְהָעֵי מִקְדָּם

וַיִּבֶן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה

וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנִּגְבָּה: פ

וְיִהְיֶה רַעַב בְּאֶרֶץ
וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם לַגּוֹר שָׁם
כִּי־כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ:

וַיְהִי כֵּן אֲשֶׁר הִקְרִיב לְבוֹא מִצְרַיִם
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ
הִנֵּה־נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יִפְתַּמְרָאָה אֹתָּ:

וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתְךָ הַמִּצְרַיִם
וַאֲמָרוּ

אִשְׁתּוֹ זֹאת

וְהִרְגוּ אֹתִי וְאֹתְךָ יַחֲיוּ:

אָמַר־נָא אַחְתִּי אֹתָּ
לְמַעַן יִיטַב־לִי בְּעַבְדְּךָ
וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלֶךָ:

וַיְהִי כְּבּוֹא אַבְרָם מִצְרִימָה
וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִיִּים אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד:

וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פַרְעֹה
וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה
וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה:

וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעַבְדוּרָהּ
וַיְהִי־לּוֹ צֹאן־וּבָקָר וַחֲמֹרִים
וְעַבְדִּים וְשִׁפְחֹת
וְאֶתְנַת וּגְמָלִים:

וַיִּנָּגַע יְהוָה | אֶת־פַּרְעֹה נֹגְעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ
עַל־דְּבַר שְׂרֵי אִשְׁת־אַבְרָם:

וַיִּקְרָא פֶּרְעֹה לְאַבְרָם

וַיֹּאמֶר

מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי

לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אֲשַׁתְּךָ הוּא:

לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הוּא

וְאָקַח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה

וְעַתָּה הִנֵּה אֲשַׁתְּךָ

קַח וְלֵךְ:

וַיֵּצֵא עָלָיו פֶּרְעֹה אֲנָשִׁים

וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ: